

А липи цвітуть...

Людина з поетичною душею творить у будь-яку пору року. Вона знаходить неповторні образи і взимку і влітку, бо вона тонко розуміє, по-своєму сприймає світ. Бачить те, що іноді не бачать пересічні громадяни.

Тетяна Корнійчук теж береться за перо в будь-яку пору року, пише тоді, коли вже не може не писати. Її щедра, добра, по-особливому ніжна Жіноча душа вміщує в собі стільки поетичного таланту, що може лірично, райдужно, мудро, а якщо серце того вимагає, то й з нотками суворості написати про те, що бачить, за що хвилюється, переживає, про що мріє, що просить у Бога... . Нещодавно по Національному радіо йшла передача, гостем якої була народна артистка України Ніна Матвієнко. Вона розповідала про свою творчість, давала відповідь на запитання слухачів (передача йшла в прямому ефірі). Ведуча запитала українського соловейка про її найзаповітнішу мрію. І що б, ви думали, відповіла Н. Матвієнко? "Щоб були здоровими її діти". Їх у неї троє У Тетяни Корнійчук теж троє синів. І вся її творчість говорить про те, що найзаповітнішим бажанням цієї, на перший погляд, простої жінки є бачити здоровими, щасливими своїх дітей, усіх людей, що живуть у її, як вона каже, співучому поліському краї, в її коханій Україні.

Весна, яку Тетяна Корнійчук любить, як і всі пори року, принесла, подарувала їй нові поетичні рядки. У відомій пісні співається: "А липи цвітуть духмяно, духмяно...". Творчість Тетяни Улянівни така ж щедра, цілюща, як і цвіт липи. Почитаєш її вірші - й відчуєш якусь легкість," по-іншому підходиш до оцінки свого ставлення до людей, природи, розуміння слів "рідний край", "Батьківщина"... Поезія для Тетяни Корнійчук - життєдайне джерело. Вона дає їй наснагу для життя, роботи, для любові до дітей, всього прекрасного.

Пропонуємо сьогодні вашій увазі деякі з нових поезій Т.У. Корнійчук, що лягли на папір у пору цьогорічного весняного пишного цвіту на Поліссі.

Краю Мій Батьківський

Краю мій батьківський – чарівна колиска,
Незабутній спогад, що горить завжди!
Ти - мій гай зелений, я - твоя берізка,
І моє коріння напуваєш ти.

Край мій журавлиний - пісня солов'їна,
Неповторна казка з ласкою й теплом.
Ти - мій лебідь милий, я - твоя пір'їна,
І тому так добре разом нам обом.

Краю мій квітковий, ніжний, загадковий,
Я з тобою разом в'яну і цвіту,

Ти - вінок казковий, я ще цвіт бузковий
Ніжно, ніби мати, в цей вінок вплету.

Край мій веселковий, дівчина-калина,
Наймиліші квіти я тобі зірву.
Ти - мій луг шовковий, я - твоя травина,
Тож без тебе, краю, я не проживу.

Край мій незрівнянний – дивовижна квітка,
Що квітує гордо в спеку і в мороз,
В цій чарівній квітці я - мала пелюстка,
Та з тобою, краю, не злякаюсь гроз.

Краю мужній, вічний, мій могутній дубе,
Я - один листочок на твоїм гіллі.
Хай завжди у тебе мирне небо буде
І хліба квітують на твоїй землі.

Хай тебе обходять, краю, хуртовини,
І завжди на полі морем льон цвіте.
Хай зорею сяє посмішка дитини,
А над лісом сходить сонце золоте.

УКЛІН ТОБІ, МАМО

Уклін тобі, єдина й найрідніша,
Уклін тобі, матусю, до землі.
За те, що є передранкова тиша
Й пливуть в осіннім небі журавлі.

За те, що є зима і заметілі,
Мороз скрипучий і пухнастий сніг.
Підсніжники завітнуть сніжно-білі,
Й весна знов переступить мій поріг.

Із льодоходом, з ніжними бруньками,
Із різнобарв'ям квітів на лугах,
З невтомними пташиними хорами
І ароматом ягід у лісах.

За те прийми уклін доземний, мамо,
Що я - теж мати й маю трьох синів,
Й мене навчила прокидатись рано –
Не додивляйтесь марно казку снів.

Що я від праці маю насолоду,

Що день для мене - свято, не буття.
Й присвячую тобі цю ніжну оду
За все, що є, бо це і є життя.

ЛЕЛІКА

Диво-птах кружля над землею,
Розгорнувши крила-вітряки.
Ним завжди милуюсь, мов зорею,
Й вслід за ним летять мої думки.

З ним я разом весни зустрічаю,
Найтепліші шлю йому слова.
Він - неначе символ мого краю
І дитинства пам'ятка жива.

Мов переплелися між собою
Чорні і червоні кольори,
І тому цей птах завжди з журбою
Дивиться на луки та яри.

Чорно-білий птах, вертайся знову
З вірію до мене - все здолай.
Не забудь оці луки й діброву,
Мій поліський незрівнянний край.